

עין צפורה, תולדות אהרן

ערב פסקהדין:

גיתית

מספרת

אני אתאבד אם אקבל מאסר עולם. יש לי כדור-רעל שאותו אקח תיכף לאחר פסקהדין. אני לא מסוגלת לשבת שנים בכלא.

דברים אלו אמרה לי גיתית איוזרעאלוב כאלוב באחת מהשיחות שהיו לי איתה בכלא נווה-תירצה. לעיתים עלה נושא מישפט-הרצח שבו הוציאה גיתית כי רצחה את בעלה יוסף איוזרעאלוב.

ידידותיה בכלא מאחלות לה לצאת זכאית במישפט וכבר הוחלט בין גיתית וחווה יערי כי במיקרה גיתית תורשע ברצח ותעבור לאגף-השפוטות היא תגור יחד עם חווה בחדר. כיום גרה גיתית ביחד עם מרגיטה סנאן. היא אינה מזמינה אסירות לחדרה ושומרת בקפידה על פרטיות.

כשהגעתי לכלא הייתי סקרנית לפגוש את גיתית. קראתי עליה רבות בעיתונים והתרשמתי כי היא הרפת' קנית חסרת-רסן. קראתי שהיא נולדה ברחוב שינקין בתל-אביב למישפחה דתית. למדה בכיתת-ספר בלפור וכש הגיע מועד גיוסה לצבא הצהירה כי היא נסעה ללונדון, שם התחתנה עם צייר בשם אווה ומרי פעם באה לביקור בישראל. אחר-כך התגוררה באיטליה ועברה כמזכירה בחברת-סרטים. ברומא הכירה בימאי איטלקי בשם רוברטו פורוצ' שהפיק סרטים ביפאן. הוא היה אהב בה ולקח אותה עימו לטוקיו, שם הכירה את הבימאי היפני המהולל אקירו קורוסאוה וניהלה איתו רומאן.

באותה עת עברה בחברת-הפקה איטלקית כטקויו. כשקורוסאוה עזב אותה חזרה לחיות עם פורוצ'. השיל' טונות היפאניים גילו כי היא עובדת ביפאן ללא רישיון-עבודה. היא נאלצה לעזוב את יפאן ועברה לגור בהונג-קונג, שם הסתככה עם החוק.

כאשר חזרה לצרפת למחרת (אחרי הרצח) השתמשה בדרכון של גבר בשם פייר זבירה. גיתית הדביקה תמונה שלה במקום תמונתו של פייר ובכתב-ידה הוסיפה אות נוספת, כך שהשם פייר הפך לפייט. מישטרת צרפת הכי חינה בדרכון המזוי ועצרה אותה. חשבו שהיא טרוויסטית. דבר די שכיח בנמלי-התעופה של פאריס.

החיפוש שנעשה עליה היה כדי לבי דרוק אם היא גבר או אשה והשוטרת שערכה את החיפוש קיבלה הוראה ל' הפסיק ולחפש אם תמצא סימן לגבר. אכן, השוטרת מצאה משהו בולט בתוך תוניה של גיתית, אך הסתבר שזהו הפספורט היווני שאותו החליטה גיתית להחביא רוקאק בתחתוניה.

אחרי מעצר של יום אחד שוחררה בערבות והיה עליה להתייצב במיש' טרה כל יומיים. השוטרת שערכה את החיפוש אף הובאה לארץ והעידה במישפטה של גיתית.

שאלתי את גיתית מדוע היא מס' תובכת עם דרכונים מזוייפים. היא טענה שזה הרבה יותר נוח. באותה הזדמנות ביקשה אותי להפנות אותה למישהו שיכול למכור לה דרכון מזוייף כדי שכבוא העת, אם וכאשר תשוחרר מהכלא, תוכל לצאת מהארץ מיד.

לא הבנתי מדוע אחרי היכרות של שעתיים מבקשת ממני גיתית בקשה כזו. הרי אינה מכירה אותי ובכלל יש רמאיות וזייפניות למכירה, מדוע רוד' קא אני?

עלתי לה: "נראה מה אפשר לע' שות", והסיפור נגמר.

רומאן בכלא
גיתית מרבה לספר על גברים שונים ויחסיה עימם. בחוגים שבי-התקבל על הדעת. שום סימן לסמים לא התגלה בחיפושם. מאחר שכונתה היתה לכיים מישפט שבו קשה יהיה לפטוק אם להרשיע או לזכות את הנאשם, אירגנתי את הדברים כך, שלמעשה ההוכחות נגרו הן קלושות.

בגירסה מספרה סיפרה אהובתו על מיכתב-אחבה שקיבלה מתאילנד. בי מיכתב הוא רומז על עסקיו ומכין השי' טין אפשר להבין שהוא" נסע לתאי-עבור כמה שעות היא אותה על-

רשאיות לטפל פעם בשבוע בלבר וזאת למשך חמש רקות. לעובדה זו אין כל הסבר הגיוני. יתכן שמקורו של הנוהל הוא בשיקולי נוחיות של הנהלת נווה-תירצה.

לאסירים יש מירפאה, בית-חולים וקליניקה פסיכיאטרית ואין מערכים חולי-נפש עם אסירים אחרים. ואילו כנווה-תירצה משכנים בתא אחד אסירה מטופלת לגמרי מהמסכת את הייהו של עוד חמש אסירות.

בתא שלי היתה חולת-נפש שסיכנה את חיי כולנו, נשים לא צעירות ואמהות לילדים. הנהגה רחמה את כל הפניות והבקשות שלנו. בסופו של דבר היתה זאת חולת-הנפש בעצמה שאילצה את הנהגה לאשפז אותה בבית-חולים לחולי-נפש.

הפלייה נוספת היא בתחום עבודות השיקום והחוז. האסירים יוצאים לע' כודות חוז ושיקום במשך שנה וחצי. נשים מאפשרים לצאת לשיקום רק בתנאי השנה האחרונה לתקופת-המאסר, בטענה שאין להם מקום. זוהי פגיעה בזכותו האלמנטרית של האסירות.

מישפט מבוים

למרות הקשיים שעשו לי בהכ' נסת הספרים לכלא אינני יכולה לומר שמנעו זאת ממני. כל ספר עבר אישור של סוהרת, קצינה, קצינת-ביטחון ומנהלת-הכלא, אך לבסוף ניתן האישור.

לפני כמה חודשים פנתה אלי קצינת החינוך והתרבות של הכלא וביקשה ממני לערוך בכלא חוג לחוק ולמישפט. הסכמתי מפני שחשוב היה לי לתרום לאסירות.

מכיוון שידעתי כי רוב הנשים יוש' בות בכלא על שימוש בסמים, על שחר או על הברחת סמים, החלטתי לבנים מישפט במיסגרת החוג. באמצעות המישפט רציתי להראות לאסירות מהו הנקט שהן גורמות לעצמן ולחברה, בכך שזן הממשותטו וסוהרות בסמים.

מיקדתי את החוג בשני נושאים עיקריים — מעצרים של נאשמים במישטרה ובכית-המישפט, וחזיות הנאשמים בעת חיפוש ובמעצר.

התרכזתי בנושא הסמים. מכיוון שחומר מישפטי הוא יבש וקשה מאוד, וקשה עוד יותר לזכור כללים בדיני ראיות ובהליכים הפליליים, החלטתי שהשיטה הטובה ביותר תהיה כיום מישפט על שימוש בסמים והרחת קטין לשימוש בסמים.

ביקשתי מהרסה מונסה שתופיע במישפט כעד-מומחה כדי להעיד מהם הנוקים של השימוש בסמים לחברה. הרסה קיבלה עליה את התפקיד וביק' שה לקבל מהטלוויזיה סרט העוסק בנר' שא, כדי שתוכל להקרין אותו בווידיאו ובמקביל להוסיף לו הסברים.

עדותו של עד מומחה חשובה בכל מישפט. לצורך התפקיד היתה הרסה פרופסור לטוקסיקולוגיה. הפקליטה' התובעת במישפט היתה אביבה נרגות, והסניגורית היתה תיקי (תיקווה) ארביב.

גיתית איוזרעאלוב שימשה כעדתי תביעה ראשית והיתה למעשה אהובתו של הנאשם שרצתה, בכיכול, להכניס אותו לכלא מפני שהיתה מעוניינת בכספו. היא מסרה נגרו עדות שהפי' לילה אותו.

באותו שבוע שבו החלטתי לבנים את המישפט נעצר יחיאל בן-עמי, פקיד ראשי בבית-מישפט-השולם בתל-אביב. החלטתי לקרוא לנאשם במישפט יחיאל בן-עמי.

„דפנות כפולות“

בתביעה-אישום יש, כאמור, כמה בסמים והרחת קטין לשימוש בסמים. מרוב כבוד עשיר שחי בתל-אביב ושניהל רמת-חיים גבוהה מאוד, איש לא ידע מה מקור כספו ועושרו ועובדה זו גם לא נחקרה מעולם.

הרבר החליף לעורר חשד. האיש נהג לחזור מנסיעותיו בעולם עם מיוודות בעלות דפנות כפולות. הרב התברר לאחר חיפוש שנעשה בחפציו

גיתית איוזרעאלוב ופרקליט זיו

„אני יודעת מי הרג“

הם מרצה גבר היא מתאמצת בדרך כלל למצוא חן בעיניו. כך שקרה שאי-סיר-עבודה מכלא רמלה היה מגיע בכל בוקר לעבוד כנווה-תירצה. גיתית ה' יידרה עימו ואף ניהלה עמו רומאן קצר. היא סיפרה על כך בפסטי-פרטים לחב' רותיה בכלא.

מאחר וכנווה-תירצה אין סדרות עבר הסיפור מפה לאונן והגיע גם להנהלת הכלא. האסיר נלקח לבידור והורחק מנווה-תירצה. גיתית טענה אז שחווה יערי הלשינה עליה, בגלל קינאתה ב' „הצלחתה“ של גיתית.

בין גיתית וחווה יערי יש יחסים מש' תנים. יש תקופות שבהן הן מיוודות מאוד, מחליפות ספרים, חווה עוזרת לגיתית לנסח מיכתבים באנגלית, ולפעמים הן אינן מדברות במשך שבועות.

באחד הימים עמדתי בחצר של חדי-ראן וגיתית פנתה אלי שוב בבקשה מזורה ואמרה: „נעמי, אליך הרי באים הרבה עורכי-דין לביקור, האם אינך יכולה לסדר לי משהו“ לא הבנתי את הכוונה המדוייקת. שאלתי את גיתית, והיא הסכימה שבמילים יותר פשוטות היא מחפשת זיון עם עורך-דין נחמד.

כאשר עורך-דין בא אל לקוחותו בכלא הוא יכול גם לקרוא לאסירה אחרת, אם היא רוצה לשכור אותו או להתייעץ איתו. די נדהמתי. במיוחד מפני שהיא לא ציינה כל שם של עורך-דין. לא חשוב היה לה מי זה יהיה.

נזכרתי אז באזהרתה של חווה ושוב אמרתי לה: „יהיה נסדר“. התרשמתי מכך שלגיתית באמת לא משנה את מי היא מסבך ולמה היא תגרום.

שאלתי אותה מה בדבר מאיר זיו, עורך-הדין שלה. היא סיפרה לי שאת מאיר זיו היא מכירה מהשכונה, עוד מימי ילדותה, והיא מתייחסת אליו כב' צינות. כבר אחרי מעצרה באנגליה היתה עימו בקש מיכתבים. היא כשום אופן לא רצתה לערב אותו „בעניינים אחרים“.

לפעמים קשה להבחין מתי גיתית מדברת ברצינות. כאשר התפרסמו בה' עונול הזה (4.11.87) מיכתביה לאסיר צבי סמטנסקי היתה מאוד מושועשעת. היא שאלה אותי אם יש מישהו אחד בעולם שחושב אפילו לרגע שהיא כת' בה מיכתבים אלו ברצינות.

גיתית סיפרה שאותו אסיר נהג לס' פק לאסירות דברים שונים בבית-המי' עצר אבו בביר וכולן יחד ישבו וניסחו את המיכתבים המגוחכים האלו.

בהזדמנות אחת ישבו כמה אסירות בתדר-איוזרעאלוב וגיתית הקריאה את אחד המיכתבים כשהיא פורצת מדי פעם בצחוק.

מיכתב שהקריאה היא כתבה: „כש' לנד כדי לייבא סמים. גירסת אהובתו מחשידה ויכולה לשמש ראיה להרש' עתו. איובל, ערביה מיפו שהורשעה כס' חר בסמים, מופיעה בתור הקטין שהורח לסמים. נאווה תורג'מן, שהורשעה על עבירות שוד וסמים, מייצגת את מיח' לקדסמים במישטרה. היא אימצה כל עצמה את שמו של המפקח ניסים ונינו שבוכותו' נמצאות רבות מהאסירות כנווה-תירצה. היא שערכה את החיפוש

ויעצרה את הנאשם. ריטה רסקלו משמשת עד מטעם ה' הגנה. יתר עדי-ההגנה עדיין לא ידד' עם. המשתתפות האחרות מפועיות כמושבעות, דבר שאינו מקובל בארץ, אבל נעשה כדי שכל האסירות כחוג יוכלו להשתתף. מיכל הילל משמשת כאב בית-הדין. המישפט מתנהל בכל יום ממיש' בערב בתצד-התברכות ומש' תתפות בו אסירות רבות.